

El dia que em vaig enamorar de tu... Salut Comunitària!

Autor: Pilar Santamaria Vilaró. Metgessa especialista en Medicina Familiar i Comunitària EAP Vic

Avui us volia parlar d'una història d'amor d'aquelles que apassionen i omplen de vida malgrat els seus moments de desencís i frustració que sovint la fan més forta i ferma.

És una història que alguns de vosaltres haureu viscut i que d'altres de ben segur viureu en el futur. No deixeu passar l'oportunitat d'enamorar-vos d'ella: LA SALUT COMUNITÀRIA.

Hi ha múltiples motius pels quals d'entrada podria mirar-me-la amb bons ulls, alguns dels quals parteixen de les experiències prèvies viscudes.

L'enfocament biomèdic que durant molt temps ha imperat en el desenvolupament de la nostra tasca com a infermers/res i metges/ses de Medicina Familiar i Comunitària, sovint oblidant aquesta segona part que dona nom a la nostra especialitat, hauria de caminar cada vegada més, com de fet ja ho està fent, cap a un enfocament biopsicosocial, on els aspectes biològics, psicològics i socials de les persones es tinguin en compte tant a l'hora de valorar els seus problemes de salut com les possibles respostes a aquests, que moltes vegades es troben fora de la consulta, a la comunitat.

Es fa impossible entendre el treball en Salut Comunitària sense un pas previ imprescindible, el coneixement de la comunitat en què treballem i de la qual en formem part, així com els seus determinants de salut i les possibles desigualtats en salut existents. Aquest hauria de ser el punt de partida ineludible en l'inici d'aquesta relació.

Sols amb el coneixement mutu dels diferents actors es podrà interactuar per desenvolupar un treball participatiu i en xarxa amb tots els agents implicats, i on el protagonisme ha de ser sempre de la comunitat.

Conèixer la comunitat i treballar en Salut Comunitària no és senzill, i més si tenim en compte que no s'ha tractat durant molt temps en la nostra formació com a professionals. Aquest és un dels aspectes que caldria prioritzar i reforçar, la formació, amb la finalitat d'assolir una base conceptual i metodològica sòlida que ens permeti desenvolupar de forma òptima i eficient aquesta tasca.

En aquest sentit, ara més que mai, és indispensable incloure la Salut Comunitària dintre de la formació de les especialitats d'Infermeria i Medicina de Família i Salut Comunitària, així com promoure la implicació dels residents en l'activitat comunitària, ja que ells són un motor ideari i energètic necessari que pot generar corrents molt positives i motivadores en aquesta direcció.

La implicació però ha de ser de tot l'equip, que hauria de considerar el treball en Salut Comunitària com a part integrant del nostre perfil com a professionals i un camí a seguir per millorar, conjuntament amb la resta d'agents del territori, la salut de la comunitat.

En aquesta relació la responsabilitat, implicació i treball haurien de ser indefectiblement compartits amb la resta d'actors, amb un protagonista clar, la comunitat, treballant amb i per ella, i partint de les seves demandes i necessitats defugint de les accions unilaterals, no consensuades ni compartides, i nodrint-nos de les experiències prèvies implementades en altres comunitats, que tot i que siguin particulars d'aquesta poden ésser instructives i punt de referència a l'hora de documentar-nos per iniciar aquesta relació, així com ho hauria de ser l'evidència existent.

Amb tot això, el fonament d'aquesta relació no hauria de ser el voluntarisme. Cal una reorganització dels equips que permeti treballar-hi eficientment, amb la dedicació i implicació que requereix, tot adaptant agendes i responsabilitats per garantir-ne un òptim desenvolupament que hauria de quedar reflectit a nivell contractual.

Sortir de la consulta, reorientar la nostra tasca habitual a la comunitat, és necessari però requereix eines, temps i dedicació que no haurien de basar-se exclusivament en l'altruisme i motivació individuals. Així mateix, des de l'administració caldria que es fes una aposta ferma en aquest sentit que quedés reflectida en les seves polítiques.

I si arribats a aquest punt us pregunteu per què caldria reorientar els nostres equips per treballar en Salut Comunitària només cal valorar quin és l'objectiu perseguit, certament ambiciós però alhora comú, i que justifica tot l'esforç que requereix: promoure la salut, millorar la qualitat de vida i el benestar social de la comunitat, potenciant la capacitat de les persones i grups per l'abordatge dels seus problemes.

Així doncs, una altra manera d'entendre l'exercici de la nostra professió és possible i necessària, treballant conjuntament amb la comunitat per assolir un objectiu comú, entenent la salut en el seu concepte més ampli, i intentant donar resposta als problemes des de totes les vessants possibles.

Per tot això i per molt més, aquesta història d'amor és real, recíproca, apassionada i per sempre. I així és com un dia em vaig enamorar de tu, Salut Comunitària!

Citació

Autores: Santamaria Vilaró, Pilar

Títol article: El dia que em vaig enamorar de tu... Salut Comunitària!

Revista: APSalut. Volum 4. Número 5. Article 80

Data: 24 d'octubre de 2016

Data: 22 d'octubre de 2016